

„Przełóżmy się w świętych, stawajmy przed nimi, abyśmy – patrząc, w ich obliczu – próbowali dowiedzieć się, jak oni doszli do zbawienia, do sprawiedliwości, do kolejnych cnót.” (ks. W.Danielski)

„Każdego dnia człowiek wiąże sieć wieczności. Każdy dzień stanowi jeden węzeł. Możesz o tym nie myśleć, ale nadejdzie dzień połowu i zależeć on będzie również od tego, co zwiążesz dzisiaj.” (B.Ferrero)

„Ozdobą Kościoła i dlatego ozdobą Maryi – Matki Kościoła, są cnoty świętych.” (ks. W.Danielski)

„Czas to nie droga szybkiego ruchu pomiędzy kołyską, a grobem, czas – to miejsce na zaparkowanie pod słońcem.” (P.Bosmans)

„Żyj najlepiej jak możesz, myśl najlepiej jak umiesz, czyń najlepiej jak potrafisz dzisiaj. Dzisiaj bowiem szybko stanie się jutrem, a jutro szybko stanie się wiecznością.” (A.P.Gouthey)

„To, co w życiu doczesnym najcenniejsze, może okazać się bez znaczenia dla życia wiecznego.” (ks. J.Tischner)

Wszystkie pytania i problemy które chcecie poruszyć na łamach „Agape” prosimy kierować do animatorów lub pod adres redakcji

RUCH ŚWIATŁO – ŻYCIE

W roku 1971 powstały nowe typy oaz: oaza studencka, oaza młodzieży pracującej oraz oaza diakonii wychowawczej. W roku 1972 rozpoczęła się systematyczna formacja animatorów w ramach czterodniowych Kursów Animatorów Oazy. W 1973 roku odbyła się pierwsza Oaza Rodzin. Od tego czasu odbywały się już nie tylko w Krościenku, ale także na terenie całego Podhala, a później i w innych rejonach Polski. W związku z tym zaczęły powstawać diecezjalne diakonie Ruchu, które pod kierownictwem mianowanych przez poszczególnych biskupów moderatorów organizowały oazy na terenie swoich diecezji.

Nowy etap rozwoju Ruchu datuje się od roku 1973. W tym roku bowiem w powiązaniu z pierwszą „Centralną Oazą Matką” kard. K. Wojtyła dokonał aktu oddania Ruchu Żywego Kościoła Niepokalanej, Matce Kościoła (11.06 w święto Maryi, Matki Kościoła). Tekst aktu oddania jest

określany jako Maryjne wyznanie wiary i akt konstytutywny Ruchu, uważającego się formalnie, od tego momentu za dzieło Niepokalanej. Akt ten zawiera w swej treści istotę charyzmatu ruchu, który sprowadza się do wychowania „Nowego Człowieka”. Konsekwencją tej pedagogii jest tworzenie małych wspólnot eklezjalnych oraz diakonii we wspólnotach lokalnych, mająca na celu budowanie żywego Kościoła. Lata następne były okresem dynamicznego rozwoju Ruchu, któremu towarzyszyło ciągle rozeznawanie drogi realizacji charyzmatu Ruchu. Od roku 1974 zaczęto stosować hasła formacyjne określające tematykę OŻK w poszczególnych latach. Jako pierwsze – przyjęto hasło Roku Świętego: „Odnowa i Pojednanie”. Następne hasła nawiązywały do tego z 1974 roku: w roku 1975 – „Odnowa w Duchu Świętym”, a w roku 1976 – „Jedność w Duchu Świętym”.

KS. FRANCISZEK BLACHNICKI

Główna motywacja działania Ojca Franciszka wynikała z wiary w Bożą Opatrzność. Nie zniechęcał się trudnościami, a miał ich w ostatnich latach bardzo wiele. Umiał je odnosić do samego siebie, traktował je jako wezwanie do osobistej świętości. Wiedział, że czeka go ostateczne nawrócenie miłości. Wcześniej przeżywał nawrócenie wiary, nawrócenie nadziei, teraz zbliżał się finał <<nawrócenia miłości>> tzn. nie chciał niczego dla siebie, ale zgodzić się z miłości do Boga na całkowite ogólcenie.

Należy przypomnieć normę kształtującą jego życie wewnętrzne: „Bóg nie chce niczego od nas, On chce przede wszystkim nas” obok maksymy wyznającej jego aktywność zewnętrzną: „nie pytajmy, co czynić wolno, ale pytajmy, co czynić trzeba”.

Dla nas pozostaje pytanie, w jakim stopniu nadal podejmujemy wezwanie zawarte w dziele Ojca Franciszka Blachnickiego – czyli Ruchu Światło-Życie. Ani cel tego ruchu jakim jest wychowanie nowego człowieka w wymiarze jednostki i wspólnot kościelnych, ani jego etapy formacyjne, jakimi są: ewangelizacja, katechumenat, diakonia, posługa w życiu społecznym – nie straciły na aktualności.

Stale aktualne jest zadanie ukazywania światła dla życia. Światłem jest ludzki rozum, jego zdolność oraz potrzeba odkrywania

prawdy; światłem jest ludzkie sumienie i jego umiejętność przyjęcia dobra a odrzucenie zła; światłem jest Boże objawienie i jego Pełnia – osoba Jezusa Chrystusa, Zbawiciela człowieka, wreszcie piątym źródłem światła dla ludzkiego życia jest Kościół - <<światło narodów>>.

Niewątpliwie Sługa Boży, Ojciec Franciszek pozostanie dla nas świadkiem wiernym jedności Światła i Życia. Wskazanie na dar rozumu i sumienia, jako na pierwsze źródła światła, a dopiero po nich na Objawienie Boże na Osobę Zbawiciela i na Kościół święty stanowią dla nas dodatkowe pouczenie tego niezwykłego charyzmatyka, w którym dary natury i dary łaski były w wielkiej harmonii, nie były sobie przeciwstawione, ale wspaniale się uzupełniały. Polski oazowy ruch odnowy, obejmujący młodzież, dzieci i dorosłych, duchownych i świeckich może nadal sięgać do wzoru osobowego Ojca Franciszka Blachnickiego, jak chętnie czerpie z treści formacyjnych założonego przezeń Ruchu Światło-Życie.

Ks. Henryk Bolczyk
„Życie i charyzmat”

RÓŻANIEC

**Piętnaście obietnic za odmawianie Różańca Świętego
(dane bł. Alanowi de Rupe)**

1. Ktokolwiek będzie Mi służył przez odmawianie Różańca Św. otrzyma wyjątkowe łaski
2. Obiecuję Moją specjalną obronę i największe łaski wszystkim tym, którzy będą odmawiać Różaniec.
3. Różaniec stanie się groźną bronią przeciw piekłu, zniszczy, pomniejszy grzechy, zwycięży heretyków.
4. Spowoduje on, że cnoty i dobre dzieła zakwitną; otrzyma on od Boga obfite przebaczenie dla dusz; odciągnie serca ludu od umiłowania świata i jego marności; podniesie je do podążania rzeczy wiecznych.
5. Dusza, która poleci Mi się przez odmawianie Różańca nie zginie.
6. Ktokolwiek będzie odmawiał Różaniec i odda się rozmyślaniu nad jego świętymi tajemnicami, nigdy nie będzie pokonany przez niepowodzenia. Bóg nie będzie karał w Swojej sprawiedliwości, nie zginie śmiercią niespodziewaną; jeżeli będzie sprawiedliwym, wytrwałym w łasce Bożej i będzie godnym życia wiecznego.
7. Ktokolwiek będzie miał prawdziwe nabożeństwo do Różańca - nie umrze bez Sakramentów Kościoła.
8. Wierni w odmawianiu Różańca będą mieli w życiu i przy śmierci światło Boże i pełnię Jego łaski.
9. Uwolnię z czyśćca tych, którzy mieli nabożeństwo do Różańca Św..
10. Wierne dzieci Różańca zasłużą na wysoki stopień chwały w niebie.
11. Otrzymacie wszystko o co prosicie przez odmawianie różańca.
12. Wszystkich, którzy rozpowszechnią Różaniec będą wspomagała w ich potrzebach.
13. Otrzymałam od Mojego Boskiego Syna obietnicę, że wszyscy obrońcy Różańca będą mieli za wstawienników cały Dwór Niebieski w czasie życia i w godzinę śmierci.
14. Wszyscy, którzy odmawiają Różaniec są Moimi synami i braćmi Mojego Jedyne Syna Jezusa Chrystusa.
15. Nabożeństwo do Mojego Różańca jest wielkim znakiem przeznaczenia do nieba.

Świadkowie Jehowy (2)

Chciałbym abyśmy w dalszym ciągu zajęli się kłamstwami jakie szerzą Świadkowie Jehowy. Mianowicie Jezus Chrystus to prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek (1J 5,20). Wg Świadców Jehowy Jezus to tylko człowiek lub archanioł Michał; istnienie sakramentów (Mt 28,19; J 20, 21-23), których oni nie uznają i Krzyż na którym umarł Chrystus (J 19,25), zamienili na pal. Nie uznają żadnych postów chociaż Chrystus sam pościł i polecał pościć w piątek (Mk 2,20) i Chrystus założył Kościół (Mt 16,18) natomiast oni walczą z tym Kościołem i założyli spółkę z o. o.). Negują zmartwychwstanie Jezusa, nauczają, że rozpadł się na atomy, natomiast Jezus zmartwychwstał trzeciego dnia (J 20,1n). Wyznaczali wielokrotnie daty końca świata, podczas gdy nikt, nie wie, kiedy będzie koniec świata (Mt, 24,36). Strażnica co kilka lat całkowicie zmienia swoje nauki

i wierzenia, Jezus nie zmieniał i nie oszukiwał ludzi, proponując ludziom raj na ziemi, tak jak szatan proponował Jezusowi, natomiast Jezus zbawiony oferuje wieczne szczęście w niebie (J 14,2). Zabraniają spożywać krwi a Chrystus wszystkie pokarmy uznał za czyste (Mk 7, 19). Zabraniają wstępu do wojska i jakiegokolwiek służby zastępczej a żołnierze mają pozostać na swoim żołdzie (Łk 3,14). Świadkowie wyśmiewają się z kultu Maryi a Maryję mają błogosławić wszyscy ludzie (Łk 1,48). Modlitwą u nich jest wymawiać wyraz „Jehowa”, prawdziwi chrześcijanie modlą się modlitwą „Ojcze nasz” której nauczył Chrystus (Mt 6,9n).

A na koniec przytoczę fragment z Pisma Św.: „*Strzeżcie się żeby was nie zwiedziono. Wielu bowiem przyjdzie pod moim imieniem i będą mówić „Ja jestem” oraz: „nadszedł czas”. Nie chodźcie za nimi*” (Mt 21,8)

KRUCJATA WYZWOLENIA CZŁOWIEKA

Ostatnim symbolem, który znajduje się w herbie KWC jest mała literka „m”. Małe „m” symbolizuje nas, to „my”, którzy stajemy na zawołanie Papieża, aby wraz z Nim, zjednoczyć się z Maryją („Totus Tuus”), w oddaniu się Chrystusowi. Symbole w herbie ułożone są w sposób, który może odwzorować sytuację pod krzyżem na Golgocie, gdzie stała Matka Chrystusa i Jan jako przedstawiciel Kościoła pierwotnego. Maryja najbardziej oddana i wierna Chrystusowi i Jan również oddany uczeń, który nie zawiódł swojego Mistrza. Literka „m” symbolizuje tych którzy poprzez Krucjatę są wierni i oddani Chrystusowi.

Tych, którzy są wierni poprzez trwanie w krucjacie i całkowicie oddani są jej dziełu. Tych, którzy tak jak Maryja i Jan nie opuszczają Chrystusa, który jest obecny w drugim człowieku, często właśnie cierpiącym przez alkohol. Właśnie „my” członkowie KWC jesteśmy blisko ludzi, którzy mają problem z alkoholem, których rodziny cierpią z tego powodu. My nie opuścimy ich jak Maryja i Jan nie opuścili Chrystusa. Jesteśmy armią Pana, oddaną mu tak jak Maryja i wierną jemu i dziełu krucjaty, które przecież jest jego dziełem. To „my” pragniemy przeciwstawiać się wszystkiemu co uwłacza godności człowieka, bronić czystości, prawdziwej miłości a przede wszystkim przetrwać „kulturę” picia, która jest często początkiem tragedii życiowej człowieka i jego rodziny. I ty możesz podjąć trud i dzieło aby, chociaż w małym stopniu odwzajemnić miłość Jezusa do Ciebie.

	Data	Ewangelia	Czytanie I	Czytanie II
LISTOPAD	19 Pn	Łk 18, 35 – 43	1 Mch 1, 10-15. 41-43.54-57.62-64	
	20 Wt	Łk 19, 1 – 10	2Mch 6, 18 – 31	
	21 Śr	Łk 19, 11 – 28	2Mch 7, 1.20 – 31	
	22 Cz	Łk 19, 41 – 44	1Mch 2, 15 – 29	
	23 Pt	Łk 19, 45 – 48	1Mch4,36.37.52-59	
	24 So	Łk 20, 27 – 40	1Mch 6, 1 – 13	
	25 N	Łk 23, 35 – 43	2Sm 5, 1 – 3	Kol 1, 12 – 20
	26 Pn	Łk 21, 1 – 4	Dn 1, 1 – 6.8 – 20	
	27 Wt	Łk 21, 5 – 11	Dn 2, 31 – 45	
	28 Śr	Łk 21, 12 – 19	Dn 5, 1-6.13-14. 16-17.23.28	
29 Cz	Łk 21, 20 – 28	Dn 6, 12 – 28		
30 Pt	Mt 4, 18 – 22	Rz 10, 9 – 18		
GRUDZIEŃ	01 So	Łk 21, 34 – 36	Dn 7, 15 – 27	
	02 N	Mt 24, 37 – 44	Iz 2, 1 – 5	Rz 13, 11 – 14
	03 Pn	Mt 8, 5 – 11	Iz 4, 2 – 6	
	04 Wt	Łk 10, 21 – 24	Iz 11, 1 - 10	
	05 Śr	Mt 15, 29 – 37	Iz 26, 6 – 10a	
	06 Cz	Mt 7, 21.24 – 27	Iz 26, 1 – 6	
	07 Pt	Mt 9, 27 – 31	Iz 29, 17 – 24	
	08 So	Łk 1, 26 – 28	Rdz 3, 9 – 15	
	09 N	Mt 3, 1 – 12	Iz 11, 1 – 10	Rz 15, 4 – 9

Objaśnienia:

Łk - Ewangelia wg Św. Łukasza
Mt - Ewangelia wg Św. Mateusza
J - Ewangelia wg Św. Jana
1 Mch - pierwsza księga machabejska
2 Mch - druga księga machabejska

2 Sm - druga księga Samuela
Dn - księga Daniela
Rz - list do Rzymian
Kol - list do Kolosan
Iz - księga Izajasza
Rdz - księga Rodzaju

W tym miesiącu, chcielibyśmy szczególnie przybliżyć wam osoby świętych Pańskich. Niestety nie wszyscy mogą tu być zamieszczeni, ale niechaj pamięć o pozostałych zaznaczy się głęboko w naszych modlitwach.

11 listopada obchodzi swoje święto **św. Marcin z Tours**, biskup i patron żołnierzy. Ten wielki i słynny święty urodził się w Paszoni, na Węgrzech ok. roku 317. Kiedy został żołnierzem, u bram Amiens tknięty litością nad nędznym żebrakiem, dał mu połowę swej opanczy żołnierskiej. Następnego nocy we śnie ujrzał Chrystusa odzianego ową opanczą, który do aniołów powiedział: to Marcin okrył mnie swym płaszczem. Zmarł 11 listopada między 397 a 401r.. Był głosicielem prawd ewangelicznych, surowym ascetą i cudotwórcą.

23 listopad to dzień pamięci **św. Cecylii** dziewicy i męczennicy, patronki muzyki kościelnej. Według legendarnych przekazów pochodziła ona z rodu rzymskich patrycjuszów. W młodości uczyniła śluby z Patrycjuszem. Wymusiła na nim szacunek do jej dziewictwa i nawróciwszy swego męża oraz jego brata Tyburcjusza wspólnie z nimi poniosła śmierć z Chrystusa. Zamknięto ją w jej własnym domu w rozpalonej łaźni a gdy po trzech dniach jeszcze żyła, dobito ją uderzeniem topora.

24 listopad jest świętem dwóch dziewic i męczennic – **św. Flory** i **św. Marii**. Przez pierwsze lata swego życia św. Flora była silnie prześladowana za swoją wiarę(pochodziła z rodziny mahometańskiej) Podczas publicznych modlitw w kościele św. Acysklusa, poznała Marię i razem postanowiły oddać się w ręce władz. W 851r. Zostały ścięte za swego niebieskiego Oblubieńca.

Ostatni dzień listopada jest pamiętką **św. Andrzeja apostoła** i patrona rybaków. Głosiciel ewangelii i uczeń Jana Chrzciciela, a później Chrystusa. Poniósł śmierć męczeńską przez ukrzyżowanie na krzyżu w kształcie litery X. Jest również patronem diecezji warmińskiej.